

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/65/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618204817
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6618204817.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petra Kvietka a členov senátu Mgr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martin Štubniak, v spore žalobcov 1/ T. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. S. XXXX/XX, K., 2/ K. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. S. XXXX/X, K. a 3/ T. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. S. XXXX/X, K. proti žalovaným 1/ T. T., a.s., so sídlom B. XX, P., S.: XX XXX XXX, právne zastúpenému Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri s.r.o., so sídlom Košice, Bočná 10, IČO: 36 863 017, 2/ Dražobná spoločnosť, a.s., so sídlom Zelinárska 6, Bratislava, IČO: 35 849 703, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcov 1/, 2/, 3/ proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 9CsP/107/2018-49 z 14. novembra 2018, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odmietol (I. výrok) m e n í tak, že návrh žalobcov 1/, 2/, 3/ na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému 1/ o uloženie povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva z a m i e t a.

II. Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (II. výrok) a vo výroku o trovách konania (III. výrok) p o t v r d z u j e .

III. Žalobcovia 1/, 2/ a 3/ súd povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému 1/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

IV. Žalovanému 2/ náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec, ako súd prvej inštancie, odvolaním napadnutým uznesením zo dňa 14. 11. 2018 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žalobcovia 1/, 2/ a 3/ domáhali žiadali uložiť žalovanému 1/ zdržať sa výkonu záložného práva, odmietol (I. výrok). Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žalobcovia 1/ - 3/ žiadali uložiť žalovanému 2/ zdržať sa realizácie dobrovoľnej dražby nehnuteľností prvoinštančný súd zamietol (II. výrok). O trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalovaným 1/, 2/ náhradu trov konania nepriznáva (III. výrok).

2. Prvoinštančný súd v úvode odôvodnenia napadnutého rozhodnutia uviedol, že žalobcovia 1/, 2/ a 3/ sa podaným návrhom domáhali nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd prvej inštancie uložil povinnosť žalovanému 1/ zdržať sa výkonu záložného práva nehnuteľností vo vlastníctve žalobkyne 1/, nachádzajúcej sa v kat. území N., obec K., okres K., zapísanej na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Lučenec - katastrálny odbor, a to byt č. X, na Y., vo vchode č. X na ulici E. v meste K., v bytovom dome XX, bytová jednotka so súp. č. XXX, postavenom na parcele registra „C“ evidovanej na Katastrálnej mape pod parcelným číslom XXX/XXX, na parcele registra „C“ č. XXX/XXX, v podiele XX/XXXX, vo vlastníctve: T. Z., I. S. XXXX/XX, XXX XX K., v podiele 1/1, nehnuteľnosti vo vlastníctve záložcu nachádzajúcej sa v katastrálnom území K., obec K., okres K., zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX,

vedenom Okresným úradom Lučenec - katastrálny odbor, a to byt č. XX, na X. Poschodí, vo vchode č. X na ulici I. S. , v meste K., v bytovom dome so súp. č. XXXX, postavenom na parcele registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape pod parcelným číslom XXXX/X, v podiele XX/XXXX, v bezpodielovom spoluvlastníctve: K. Z., I. S. XXXX/X, XXX XX K., r.č. XXXXXX/XXX a T. Z., I. S. XXXX/X, XXX XX K., r.č. XXXXXX/XXXX, v podiele 1/1, nehnuteľnosti vo vlastníctve záložcu nachádzajúcej sa v katastrálnom území K., obec K., okres K., zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Lučenec - Katastrálny odbor, a to byt č. X, na X. Poschodí, vo vchode č. XX na ulici I. S. v meste K., v bytovom dome so súp. č. XXXX, postavenom na parcele registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape pod parcelným číslom XXXX/XX, v podiele XXX/XXXX, vo vlastníctve T. Z., I. S. XXXX/XX, XXX XX K., r.č. XXXXXX/XXXX, v podiele 1/1. Žalobcovia sa ďalej domáhali uloženia povinnosti žalovanému 2/ zdržať sa realizácie dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti vo vlastníctve záložcu nachádzajúcej sa v katastrálnom území N., obec K., okres K., zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Lučenec - Katastrálny odbor, a to byt č. X, na Y., vo vchode č. X na ulici E. v meste K., v bytovom dome XX, bytová jednotka so súp. č. XXX, postavenom na parcele registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape pod parcelným číslom XXX/XXX, na parcele registra „C“ č. XXX/XXX, v podiele 58/1000, vo vlastníctve: T. Z., I. S. XXXX/XX, XXX XX K., v podiele 1/1, nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území K., obec K., okres K., zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Lučenec - Katastrálny odbor, a to byt č. XX, na X. Poschodí, vo vchode č. X na ulici I. S. , v meste K., v bytovom dome so súp. č. XXXX, postavenom na parcele registra "C" evidovanej na katastrálnej mape pod parcelným číslom XXXX/X, v podiele 70/4275, v bezpodielovom spoluvlastníctve: K. Z., I. S. XXXX/X, XXX XX K., r.č. XXXXXX/XXX a T. Z., I. S. XXXX/X, XXX XX K., r.č. XXXXXX/XXXX, v podiele 1/1, nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území K., obec K., okres K., zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Lučenec - Katastrálny odbor, a to byt č. X, na X. Poschodí, vo vchode č. XX na ulici I. S. v meste K., v bytovom dome so súp. č. XXXX, postavenom na parcele registra "C" evidovanej na katastrálnej mape pod parcelným číslom XXXX/XX, v podiele XXX/XXXX. Žalobkyňa 1/ uzavrela so žalovaným 1/ Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorá bola zabezpečená záložným právom k nehnuteľnostiam na základe Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 07. 02. 2014, pričom predmetom zálohu sú nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. území N., obec K., okres K., zapísané na LV č. XXXX, v kat. území K., obec K., okres K., na LV č. XXXX, nachádzajúce sa v kat. území K., obec K., okres K. a na LV č. XXXX. Žalovaný 1/ ako záložný veriteľ vzhľadom na nespĺcanie dlhu pristúpil k výkonu záložného práva prostredníctvom žalovaného 2/ dobrovoľnou dražbou, ktorú žalobcovia 1/, 2/ a 3/ považovali za nedôvodnú, pretože vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru považovali za neplatný úkon, nesúhlasili s vykonaním dobrovoľnej dražby, pretože zmluva o splátkovom úvere bola uzatvorená na základe nekalých praktík, neprijateľných podmienok, v rozpore so smernicou Rady 93/13/EHS, z ktorého dôvodu sa mienia domáhať určenia neplatnosti predmetnej zmluvy. Do času vyriešenia otázky platnosti úverovej zmluvy považovali žalobcovia za potrebné za účelom zachovania vlastníckych práv k nehnuteľnostiam, nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj z dôvodu zachovania práva na obydlie a práva na súkromný, ako aj rodinný život žalobcov, podľa ktorých je výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby protiústavný.

3. Vec právne posúdil podľa ustanovení § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, 2, § 327, § 328, § 329 ods. 1, 2, 3, § 330 ods. 1, § 331 ods. 1, 2, 3, § 332 ods. 1, 2, 3 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Prvoinštančný súd konštatoval, že petit návrhu žalobcov 1/, 2/ a 3/, ktorým sa domáhali uloženia povinnosti žalovanému 1/ zdržať sa výkonu záložného práva neobsahuje obligatórne náležitosti, nie je jednoznačne zrejmé, voči akým nehnuteľnostiam je potrebné zakázať výkon záložného práva a úkonov smerujúcich k uskutočneniu dobrovoľnej dražby, pretože nehnuteľnosti nie sú označené v súlade s § 42 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností, preto v tejto časti návrh žalobcov odmietol (I. výrok). Ďalej súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovia neosvedčili dôvodnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov, pretože nijakým spôsobom neosvedčili, že zo strany žalovaných 1/ a 2/ reálne došlo k výkonu záložného práva vydaným oznámenia o dobrovoľnej dražbe, k uvedenému môže dôjsť v budúcnosti, avšak pre rozhodovanie súdu je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia, kedy nemal preukázanú žalobcami reálnu hrozbu strany vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a hrozbu porušenia práva na ochranu obydli.

4. O nároku na náhradu trov konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP s tým, že úspešným žalovaným 1/, 2/ nepriznal žiadne trovy, nakoľko im nemohli vzniknúť pre nedoručenie im rozhodnutia podľa ust. § 331 ods. 1 CSP.

5. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie žalobcovia 1/, 2/ a 3/ podali v zákonnej lehote odvolanie a navrhli, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Konštatovali nezlučiteľnosť s ústavnou zásadou rovnosti všetkých subjektov v právach, aby mohlo konanie určitých subjektov zasahovať bez jej súhlasu do právneho postavenia tretej osoby. V návrhu nachádzali všetky skutočnosti odôvodňujúce opodstatnenosť nároku vo veci samej. O termíne dobrovoľnej dražby sa dozvedeli z internetovej stránky žalovaného 2/, pričom oznámenie o dobrovoľnej dražby im bolo doručené až dňa 15. 11. 2018, teda po vydaní napadnutého uznesenia prvoinštančného súdu, preto vzhľadom na termín dobrovoľnej dražby nebolo možno čakať až na doručenie oznámenia o dobrovoľnej dražbe. Nesúhlasili s predajom nehnuteľností na dobrovoľnej dražbe, ktorá sa odvíja od predchádzajúceho úkonu vlastníka dávajúceho súhlas na budúce speňaženie svojho majetku, nezbavujú sa zodpovednosti, ale žalovaný 1/ im jednostranne diktoval výšku pohľadávky, ktorá je absolútne sporná.

6. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov navrhol, aby odvolací súd odvolanie odmietol a priznal mu náhradu trov konania. Konštatoval absenciu nevyhnutných identifikačných znakov z hľadiska označenia nehnuteľnosti v návrhu žalobcov v súlade s ust. § 42 ods. 2 písm. c) zák. č. 162/1995 Z. z.

7. Na základe podaného odvolania krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej aj „CSP“), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a uznesenie prvoinštančného súdu vo výroku o odmietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému 1/ podľa § 388 CSP zmenil (I. výrok) a vo výroku o zamietnutí návrhu žalobcov 1/, 2/, 3/ na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému 2/ (II. výrok) ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Podľa ustanovenia § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

9. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení, súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 325 ods. 2 písm. c) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami.

12. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

13. Neodkladným opatrením môže súd strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami [§ 325 ods. 2 písm. c) CSP], niečo vykonala, niečoho sa zdržala, alebo niečo znášala [§ 325 ods. 2 písm. d) CSP].

14. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia vyplýva, že sa jedná o inštitút, ktorého základnou funkciou je bezodkladne upraviť pomery strán, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods. 1 CSP), pričom nárok (prípadne právo) nemusí byť nepochybne preukázaný, musí však byť osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi vždy konkrétnou situáciou. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia je tiež zrejmé, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností preukazujúcich nutnosť (naliehavosť) bezodkladnej úpravy pomerov, pričom tieto musia byť takého charakteru, že ak by k bezodkladnej úprave pomerov nedošlo, mohlo by dôjsť k nezvratiteľnému následku, alebo k stavu, ktorý by bol zvrátený len s neprimeraným úsilím a nákladmi, resp. s veľkými obtiažami. V prípade nárokov týkajúcich sa plnenia (spravidla peňažného) je relevantným dôvodom i dôvodná obava (t. j. obava, ktorá vyplýva z objektívne existujúcich okolností a ktorá je objektívne preukázateľná), že by eventúrna exekúcia bola ohrozená.

15. Neodkladné opatrenia rozhodnutia predstavujú rozhodnutia, trvanie ktorých je obmedzené a môžu byť kedykoľvek na návrh zrušené (zhodne judikatúra Ústavného súdu SR, č. k. IV. ÚS 46/2013). Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2M Cdo/3/2010 z 29.07.2010).

16. Odvolací súd súčasne zdôrazňuje, že dokazovanie v konaní o vydanie neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní, t. j. pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Pri zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako nanajvyš pravdepodobné. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré mali byť predmetom vydaného neodkladného opatrenia.

17. Pre rozhodnutie súdu o nariadení neodkladného opatrenia je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia súdom prvej inštancie. Stavom v čase rozhodovania je skutkový a právny stav veci, v ktorej sa má rozhodovať o návrhu na neodkladné opatrenie. Skutkový a právny stav veci sa posudzuje podľa náležitostí jeho návrhu. Preto sa súd vyrovná len s tými okolnosťami, ktoré vyplývajú z návrhu. Aby mohol vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, musí jeho navrhovateľ osvedčiť aspoň základné skutočnosti umožňujúce prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj o potrebe neodkladnej úpravy pomerov, či obavy z ohrozenia exekúcie. Pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení hovoríme o osvedčovaní tvrdených skutočností. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Dôkazné bremeno spočíva výlučne na navrhovateľovi neodkladného opatrenia a jeho návrh by mal obsahovať všetky náležitosti umožňujúce jeho meritórne vybavenie. Osobitnej povahy inštitútu neodkladného opatrenia zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu, kedy súd rozhodne o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia spravidla bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania, okrem výnimočných a odôvodnených prípadov. Dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli osvedčené.

18. Náležitosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sú vymedzené v § 326 CSP, predovšetkým opísanie rozhodujúcich skutočností v rámci vecnej argumentácie, ktoré odôvodňujú túto potrebu, a tieto skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť.

19. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, či žalobcom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie, či uložením navrhovanej povinnosti alebo obmedzenia možno objektívne dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca domáha, či navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah, a či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

20. Z obsahu spisu vyplýva, že v tomto prípade sa jedná o neodkladné opatrenie, ktorého nariadenia sa domáhali žalobcovia 1/, 2/, 3/ pred začatím sporu (konania) vo veci samej.

21. V posudzovanej veci odvolací súd v prvom rade skúmal dôvodnosť (skutkový a právny základ) predmetného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Z obsahu spisu vyplýva, že účelom návrhu žalobcov 1/, 2/, 3/ na nariadenie neodkladného opatrenia bolo zachovanie existujúceho faktického a právneho stavu vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaným v KN Okresného úradu Lučenec, katastrálny odbor na LV č. XXXX, XXXX, XXXX.

22. Podľa názoru odvolacieho súdu prvoinštančný súd v prejednávanej veci nesprávne odmietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo výroku, ktorým sa žalobcovia 1/, 2/, 3/ voči žalovanému 1/ domáhali uloženia povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam

špecifikovaným v petite návrhu a to pre vady návrhu, pričom napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je odôvodnené vadou ohľadne petitu návrhu z hľadiska špecifikácie nehnuteľností. Predmetný petit návrhu navrhovaného znenia neodkladného opatrenia je dostatočne jasný a určitý na to, aby mohol byť vo svojej podstate prevzatý súdom do rozhodnutia.

23. Po oboznámení sa s prejednávanou vecou odvolací súd konštatuje, že žalobcovia 1/, 2/, 3/ neuviedli a neosvedčili skutočnosti odôvodňujúce záver o povinnosti žalovaného 1/ zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na základe Zmluvy o zriadení záložného práva.

24. Občiansky zákonník vychádza z toho, že samotné uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva so sebou prináša možnosť pre záložného veriteľa speňažiť záloh prostredníctvom dobrovoľnej dražby, pričom vystupuje ako zástupca záložcu. Vzhľadom na to sa dobrovoľná dražba odvíja od predchádzajúceho úkonu vlastníka, ktorý dal súhlas na budúce speňaženie určitého svojho majetku určitým spôsobom regulovaným právom (zákon o dobrovoľných dražbách) a právna úprava ukladá povinnosť strpieť výkon dobrovoľnej dražby nielen s takým záložným právom, ktoré vzniklo na základe zmluvy, ale aj s takým, ktoré vzniklo zo zákona. Výkonom záložného práva sleduje žalovaný 1/ legitímny cieľ uspokojenia svojej pohľadávky z úverovej zmluvy spôsobom dovoľeným zákonom. Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. PL.ÚS 23/2014 z 24. 09. 2014, v ktorom posudzoval súlad ustanovenia § 7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách s článkom 1 ods. 1 a článkom 20 ods. 1 a 4 Ústavy SR a článkom 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uviedol, že podstatou dobrovoľnej dražby v zmysle platnej právnej úpravy je dohoda vlastníka veci s dražobníkom o dražbe určitého predmetu.

25. Záver o protiústavnosti konkrétnej právnej normy môže vyhlásiť iba Ústavný súd SR. V danom prípade však protiústavnosť predmetného zákona nebola vyhlásená. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho odôvodnenia nevyplýva, že predmetom zálohu je obydlie žalobcov. Je potrebné zdôrazniť, že pri vzniku záložného práva účastníci dobrovoľne na základe zmluvnej voľnosti uzavreli Záložnú zmluvu, pre ktorú sa rozhodli vlastníci predmetných nehnuteľností, zabezpečujúcu pohľadávku veriteľa (žalovaného 1/) vyplývajúcu zo Zmluvy o splátkovom úvere, na základe ktorej bol žalobkyni 1/ poskytnutý úver vo výške 69.200,- Eur. Ani za predpokladu že by išlo o obydlie žalobcov (čo žalobcovia nepreukázali), ochranu obydlia nie je možné ponímať absolútne tak, že každá dražba nehnuteľností je porušením ústavného práva na ochranu obydlia. Tieto závery nevyplývajú ani z nálezov Ústavného súdu SR, ani z rozsudkov Európskeho súdu pre ľudské práva. Neoprávnený zásah do obydlia je totiž zásah, ktorý nemá oporu v zákonnej úprave, nesleduje legitímny cieľ, nedbá na podstatu a zmysel obmedzovaného základného práva a slobody, alebo nie je nevyhnutným a je neprimeraným na dosiahnutie legitímneho cieľa (Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I ÚS 13/2000 zo dňa 10. 07. 2001).

26. Vzhľadom na uvedené, odvolaciemu súdu neostala iná možnosť, ako uznesenie prvoinštančného súdu vo výroku o odmietnutí návrhu žalobcov 1/, 2/, 3/ na nariadenie neodkladného opatrenia (I. výrok) zmeniť (§ 388 CSP), pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP), ani na jeho zrušenie (§ 389 CSP).

27. Prvoinštančný súd rozhodol vecne správne vo výroku o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože žalobcovia 1/, 2/, 3/ neuviedli a neosvedčili skutočnosti odôvodňujúce záver o povinnosti žalovaného 2/ zdržať sa realizácie dobrovoľnej dražby. Dobrovoľná dražba má oporu v zákonnej úprave, sleduje legitímny cieľ, ktorým je splnenie uhradzovacej funkcie záložného práva, nakoľko žalobkyňa 1/ nesplácala svoj dlh voči žalovanému 1/, v dôsledku čoho došlo k zosplatneniu úveru.

28. Z uvedených dôvodov preto možno konštatovať, že v danej veci neexistuje skutkový i právny dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia, preto odvolací súd uznesenie prvoinštančného súdu vo výroku o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (II. výrok) ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

29. Odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd vecne správne odôvodnil výrok o náhrade trov konania (III. výrok), pretože náležite aplikoval zásadu úspechu v spore podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP.

30. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade boli v odvolacom konaní plne úspešní žalovaní 1/, 2/, preto im podľa vyššie uvedených ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný 1/ si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, preto mu boli priznané. Odvolací súd však z obsahu spisu nezistil, že by žalovanému 2/ v odvolacom konaní nejaké účelne vynaložené trovy vznikli, preto mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

31. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).